

Zemkopju karstā darba svētdiena

Parasti svētdienās mūsu apriņķa zemnieki met darbam mieru. Tā ir viņu apītas diena. Iestājoties bagātīgi izaudzētās ražas novākšanas laikam un labības piegādes kampaņai, mūsu zemkopji atkāpās no savām tradīcijām. Svētdienās viņi strādā ar tādu pašu entuziasmu kā parastajā darba dienās.

Augsti vērtēdami darbu katru minūti, viņi pieliek visus spēkus, lai laikā un bez zaudējumiem ievāktu labo ražu, lai vēl augstāk paceltu kulšanas tempu, no kura atkarājas zemnieku pirmā pienākuma — labības piegādāšanas valstij līdz 1. oktobrim — izpildīšanas sekmes.

Sevišķi karsta darba diena Ventspils apriņķa zemkopjiem kulšanas bazēs bija nupat aizvadītā svētdiena. No gaismas līdz gaismai straujā sacensībā bez pārtraukuma darbojas 62 kuļammašīnas, izkuldamas vairāk par 250 tonnām rudzu un kviešu.

Tiesi no kulšanas bazēm pa Aneces,

Zūru, Zlēku un Užavas pagastu ceļiem uz labības pieņemšanas punktiem brauca sarkaniem karogiem un lozungiem greznotas pajuju rindas. 112 pajuji ar smagiem labības maisiem piegādāja valsts sabērtuvē 38 tonnas pirmšķirīgas maizes labības.

Spraiga ciņa par lielāku labības daudzuma nodošanu valstij it īpaši izpaudās starp Zūru un Užavas pagasta zemniekiem. Pirmie valsts apcirķos iebēra 6 tonnas graudu, otrie — par vienu tonnu vairāk. 5 tonnas pieveda Zlēku un 4 tonnas Aneces pagasta zemnieki.

Pagājušajā svētdienā Ventspils apriņķa zemes rīki kopā nodeva valstij 52 tonnas labības.

Zūru, Zlēku, Aneces un Užavas pagasta zemnieki deva vārdu, ka nākamajā svētdienā viņi ievērojami palielinās kulšanas tempu un karogoti braucīnos piegādās valstij divas reizes vairāk labību.

J. Ozoliņš.

Kā piegādā labību valstij Piltenes pagastā

Svitenieki savā aicinājumā visiem republikas darba zemniekiem apņēmās gada plānu labības piegādē izpildīt līdz 1. oktobrim. Apziņgāko zemnieku svēts pienākums — sekot viņu piemēram, bet Piltenes pagasta izpildu komitejas priekšsēdētājs b. Cepelis mierīgi konstatē, ka viņu pagasta iedzīvotāji to izdarīt nevarēs.

— Kuļammašīnu trūkums — patlaban strādā tikai trīs, — viņš lakoniski nobeidz. Iemesls, liekas, pietiekami objektīvs. Bet kādēļ nav vairāk kuļammašīnu? Kādēļ ceturtajai mašīnai laikā nepiegādāja vajadzīgās detaļas? Darba organizācijā jūtamī dīļi robi, kas traucē darba vienmērīgo, ražīgo plūdumu.

Līdz šim pagasta vadība neko nav darījusi, lai likvidētu dažu zemnieku sabotažu. Tā Fricis Mitenbergs „Līcniekos”, lai izvairītos no valsts seistību pildīšanas, atsakās kult, bet viņa patvalību ne pagasta partorgs b. Miklaševskis, ne izpildu komitejas priekšsēdētājs b. Cepelis neierobežo. Tāpat Piltenes pagastā vienaldzīgi raugās uz kuļammašīnu vadītāju ne vienmēr nopietno pieeju darbam. Kā citādi lai izskaidro nevienādo labības izkuldumu dienā. Biedram Cepelim atbilde ātra: — Pārāk gari pārgājieni, grafiku nevar izpildīt.

Nemaz vēribas nav piegriezts uzskatāmajai āģitācijai.

Pagasta vadībai nekavējoties jāiekrāto pie kuļammašīnām laikrakstu un goda sarakstu vitrīnas. Tad darba zemnieki ik dienas varētu lasīt piegādes pirmrindnieku vārdus. Tas pamudinās sekot labāko priekšzīmei.

Lai paātrinātu maizes labības piegādāšanu, zemnieki savstarpēji izpalīdzas. F. Čaris „Aizupēs” aizdevis labību J. Sprogim „Ozolejās” un A. Grinbergam „Zalkalnos”, bet J. Pīkmeistars visu gada normu aizdevis K. Vikštreman „Druviņās”.

Neskatoties uz to, ka daži darba zemnieki visiem spēkiem sekmē labības ātrāku piegādi valstij, ap 80% saimniecību vēl nemaz nav sākušas saistību kārtotošanu.

Labības ēgādes darbs palaiests pilnīgi pasplūseim. Par tā uzlabošanu nezinās arī pagasta partijas pirmorganizācija un viņas tuvākais palīgs — konnaunatnes pirmorganizācija. Darbs jāpārorganizē pašos pamatos un jālikvidē apkaunojošā parādība, ka no dienas grafikā paredzētajām 7 tonnām sabērtuvē dienā ieplūst tikai apmēram trešā daļa. Piltenes pagasta darba zemnieki nedrīkst atpalikt biedram Staļinam dotā vārda izpildē. L. Lūduma.

Pirmos graudus valstij

Izraudzējuši bagātīgu ražu un savlaicīgi to ievākuši, Zūru pagasta zemnieki sējusies pie kulšanas darba, lai nodotu vajadzīgo daudzumu valstij.

Pildot savu pienākumu pret valsti un vēstulē biedram Staļinam doto solījumu, Gāzdes ciema zemnieki pirmā termiņa norēķinās ar valsti.

Zemnieks Rūdolfs Gūtmanis 22. augustā aizveda sabērtuvē 700 kg rudzu un 400 kg auzu.

— Es norēķinos ar valsti pirms termiņa un pilnos apmēros. 1025 kg vie-

ta, kas man nododami pēc uzliktās normas, es vedu nodot 1100 kg, — tā, iekraujot labību mašīnā, teica zemnieks Gūtmanis.

— Pat 10 minūtes neaiziet, — paskaidro viņš. — Ja nav visai garš pārbrauciens, pārceļšanās uz jaunu vietu aizņem 20—30 minūtes — ne vairāk.

Viņam jātie, jo no kulšanas sākuma viņš izkūlis 72 tonnas, mašīnu uzstādījis jau vairāk kā 20 vietās. Bez tam taisīti 3 pārbraucieni no ciema uz ciemu, ap 30 km kopgarumā.

— Cik ilgi jums aiziet mašīnas uzstādīšana, ja jau esat iesākuši kult? Variet veikt 15 minūtēs? — vaicājam centīgajam vadītājam.

— Pat 10 minūtes neaiziet, — paskaidro viņš. — Ja nav visai garš pārbrauciens, pārceļšanās uz jaunu vietu aizņem 20—30 minūtes — ne vairāk.

Viņam jātie, jo no kulšanas sākuma viņš izkūlis 72 tonnas, mašīnu uzstādījis jau vairāk kā 20 vietās. Bez tam taisīti 3 pārbraucieni no ciema uz ciemu, ap 30 km kopgarumā.

— Cik ilgi jums aiziet mašīnas uzstādīšana, ja jau esat iesākuši kult? Variet veikt 15 minūtēs? — vaicājam centīgajam vadītājam.

— Pat 10 minūtes neaiziet, — paskaidro viņš. — Ja nav visai garš pārbrauciens, pārceļšanās uz jaunu vietu aizņem 20—30 minūtes — ne vairāk.

Viņam jātie, jo no kulšanas sākuma viņš izkūlis 72 tonnas, mašīnu uzstādījis jau vairāk kā 20 vietās. Bez tam taisīti 3 pārbraucieni no ciema uz ciemu, ap 30 km kopgarumā.

G. Daškevičs.

Kolkas zvejnieku sasniegumu skate

Kolkas zvejnieki pirmie šogad izgāja zvejos caur ledū izcirstu spraugu un jau 12. aprīlī pārveda pirmos lomus. Artele „Kolkasrags” zvejnieki pirmie izpildīja nozvejas gada plānu un apņēmās par godu Lielās Oktobra revolūcijas 30. gadadienai nozvejot 150 centneru zivju virs gada plāna.

Savas saistības viņi daudzkārt pārsniedza — jau līdz Padomju Latvijas 7. gadadienai nozvejots bija 670 centneru virs gada plāna. Līdz Oktobra revolūcijas svētkiem Kolkas zvejnieki dos virs plāna vēl daudzus simtus centneru zivju.

Kolkas zvejnieki bija arī tie, kas devās meklēt jaunās zvejas vietas dziļāk jūrā un guva lieliskus panākumus. Viņu panākumi pazīstami visā mūsu republikā un Padomju Savienībā.

Aizvakar Kolkas zvejnieki un zivju pārstrādāšanas fabrikas strādnieki rādīja savus sasniegumus, augstos ražošanas tempus, ko Kolkas zvejnieki sasnieguši nepārtrauktā socialistiskajā sacensībā. Labākās blīvētājas, tiklu lāpītājas, motorlaivu vadītāji un burātāji pulcējās Kolkas ciemā uz sacīkstēm, lai parādītu darba prasmi.

Sacensības bez Kolkas ciema piedalījās vēl Melsnīla, Košraga, Saunaga, Sikraga un citu apkārtnējo ciemu zvejnieki un zvejnieces. Sarīkojums bija izaucis dzīvu interesi, un no plašās apkārtnes automašīna pēc automašīnas atveda zvejnieku sasniegumu skates dalībniekus.

Pirmās savu veiksmi rādīja konservu blīvētājas. Neticamā ātrumā sasn-

gājās dalībnieču veiklie pirksti pildīja tukšās konservu pudelēs un sikajiem brēļliņiem, katru cieši noblīvotē kartu apkaistot garšvielām. Naigi strādājoji, noteiktās 20 minūtes paiet ātri, bet kārbu jau pieblīvotē gandriz puskaiste. Skan beigu signāls, un komisija pārbauda sacensības rezultātus. Veiksmīgākā izrādījās Ērika Smilksteņa — 20 minūtēs viņa piepildījusi 28 kārbas ķilavu.

Piepildīju 29 kārbas, bet vienā gadījumā maza kļūme — brēļliņas vietā ieklīdusi maza reņģe un par to atvilka vienu soda punktu, — želojās uzvarētāja. Otru vietu dalīja Marija un Emīlija Fridenbergas, iegūstot katra 27 punktus un trešo — Marija Rozenberga.

Tūlīt pēc viņām sacentās labākās tiklu lāpītājas. Žilbinoši ātri sacensības dalībnieču pirksti pīrbeja pār smalko līnumu, cenšoties pēc iespējas ātrāk aizlāpīt visām vienādi izgriezto caurumus.

Pirmā par uzdevuma izpildi ziņoja Melsnīla ciema zvejniece Fanija Kalmane. 17,5 minūtēs viņa ielāpīja 2100 acu lielo ielāpu un uzšēja 6 jaunas acis. Tikai 14 sekundes vēlāk to pašu veica Elza Rozenfelde no Kolkas. Trešā vietā arī ierindojās kolciniece ar laiku 19 minūtes 55 sek.

Pēc tam sacensības pārcēla uz jūru, kur savu prasmi demonstrēja motorlaivu vadītāji, airētāji, burātāji un pel-dētāji. Grupa pēc grupas motorlaivas pulcējās ap starta vietu, lai pēc signāla sacenstos iespējami ātrāk izbraukt paredzēto maršrutu. Neskatoties uz spē-

Kulšanas grafiku viņš regulāri pārnsniedz — izkuļamo 4 tonnu vietā — kuļ nereti līdz 8 tonnām. Arī caurmērā, neskatoties uz pārbraucieniem, diennā izkuļ vairāk kā 5 tonnas.

— Bet kā ar degvielām, — vaicājam tālāk.

— Paskatīsimies, — atbild traktorists un sāk cilāt kastē savus papirus. Pašā virsū pagūstam saskatīt pabeztu grāmatu „Mašīnas un traktori”. Acimredzot traktorists izmanto katru brīdi, lai papildinātu savas zināšanas. Brīdi pašķīstījis vietām ar eļļu nosmērētos papirus, viņš paziņo:

— Līdz šim no kulšanas sākuma ietaupīti 51,6 kg degvielu. Kuļot ekonomija mazāka, pārbraucieni pa sliktākiem ceļiem patērē daudz. Aršanas darbos ietaupīju daudz vairāk. Nesaprotu, kā var rasties degvielu pātrēriņš, lai gan Dundangas MTS tā nav reta parādība.

Jautājam tālāk par laika izmantošanu, un viņš cietī apņemas:

— Sākot ar ritdienu kuļū arī svētdienās. Bieži laiku aizkavē strādnieku trūkums. Sorit uzceļos puspiecos, bet kult sākām tikai ap septiņiem — nebija sanākuši strādnieki. Arī sākot jaunā vietā, nereti pēc uzstādīšanas pa stundai jāgaida, kamēr salasās vajadzīgais strādnieku skaits.

Ja nebūtu šo sīko kavēkļu, biedrs Ginters ar savu kuļammašīnu parādītu vēl labākus darba rezultātus. Dundangas MTS viņš strādā jau no 1945. g. un līdz šim nekādu kļūmu viņam nav bijis. Arī šoruden kuļot viņš strādājis bez mazākā traucējuma.

No visa, ko dzirdējām par šo traktoristu no apkārtnes zemniekiem un ko par savu darbu pastāstīja viņš pats, radās cieša pārliecība — ja tādu traktoristu kā Fricis Ginters būtu vairāk, varētu droši garantēt, ka kulšanas darbus veiktu savlaicīgi un zemniekiem būtu iespējams savas saistības ar valsti nokārtot pirms termiņa. F. Leja.

Kolkas zvejnieku sasniegumu skate

cigo vēju un lielajiem viņiem, laivas ātri sāvās pa balti putojošo jūru.

Motorlaivām ar 4—5 zirgspēku stipriem motoriem uzvarēja Kolkas zvejnieku sabiedrības Melsnīla nodaļas zvejnieks Augusts Rozenfelds, kas 8 km garo distanci veica 35 min. 21 sek. Otrā vietā ar laiku 34 min. 35 sek. tās pašas nodaļas zvejnieks Alfrēds Silmanis.

5 zirgspēku motorlaivu klasē uzvarēja artele „Kolkasrags” zvejnieks Andrejs Rozenfelds ar laiku 30 min. 26 sek., 6—7 zirgspēku klasē Kolkas zvejnieks Arvids Lorencs un 8—10 zirgspēku klasē Alfrēds Leimanis no sabiedrības Sikraga nodaļas ar laiku 30 min. 7 sek.

Burāšanā un airēšanā veiksmīgākā bija Pitraga nodaļas zvejnieka Kārļa Dišlera vadītā laiva, abās disciplīnās iegūstot pirmo vietu.

Peldēšanā labākais bija Edgars Kristiņš no Kolkas, atstājot otrā vietā Albertu Erenbergu no Melsnīla.

Sacensību labāko vietu ieguvējiem izdalīja daudz vērtīgu balvu: kompasus, pulkstenus, binokļus, tiklus, galos zvejnieku zābakus, uzvalku un mēteļu drānas, darba tērpus un citas mantas.

Vakarā skates dalībniekus iepriecināja viesi no Dundangas — b. Sulca vadītā Dundangas kultūras nama dramatiskā kopa un orķestris.

Sarīkojums bija ļoti organizēts, un Kolkas un apkārtnes zvejnieku sasniegumu skate izvērtās par īstiem jūras svētkiem. S. Grava.